

Nr 3/2007

Dags för e-tidningen

Ur innehållet

Fokusera

Rutiner och ritualer

Jaget, vädret och betraktandet

Nybyggaren i Lappmotjärn

Fokusera

Under söndagspromenaderna med gubbarna i byn behandlas inte bara världspolitik utan även teoretiska och praktiska frågor om konst och bild eftersom "det förenar oss".

Omslagsbilden har jag tagit med digitalkamera och sannolikt har Dan Lindgren tagit samma motiv med en analog kamera. Det visar att vi för ögonblicket varit observanta under promenaden. De små detaljerna är intressanta och bilden ställer onekligen en mängd frågor - hur illa gick det? Det gäller att fokusera i stort och smått.

Roger Sandberg

Rutiner och ritualer

”Du är bra som du är” och ”Acceptera dig själv” heter det ofta idag. Och jag tycker att det verkar vara bra utgångspunkter för ett gott liv. De senaste fyra åren har jag försökt komma dithän, att inse att jag duger och att jag är tillräckligt bra. Men det har inte varit lätt.

Jag förstod tidigt i mina grubblerier att om jag ska kunna acceptera mig själv som jag är, då betyder det också att ingenting behöver förändras eller utvecklas. Skönt tänkte jag, äntligen får man stanna upp i livet. Men hur ska det ske?

Efter djupdykningar i filosofisk litteratur, som t ex Powys ”Ensamhetens filosofi” och Pessoa's ”Orons bok”, blev jag varse att svaret var rutiner och ritualer.

Med hjälp av rutiner kan man skapa en tillvaro som innebär att allt är tillräckligt bra som det är. Att acceptera det nuvarande tillståndet och låta detta tillstånd reproduceras in i framtiden i alla oändlighet. Och varje rutin som du skapar i ditt liv, desto mer säker blir du på att ingenting behöver förändras.

Rutinerna gör att du kan avlägsna dig från frågan om livet mening eller om du är lycklig eller inte. Frågorna tynar bort i takt med att rutinerna ökar.

Sedan dess kliver jag upp exakt samma tid varje morgon, vardag som helgdag. Det har ingen betydelse om jag känner mig trött eller inte, det är rutinen som gör att jag kliver upp. Jag äter samma frukost varje morgon året om. En kopp hett

vatten och två hårda smörgåsar med leverpastej, den billiga sorten från Villys. Jag duschar varannan dag och rakar alltid den vänstra kinden först. Jag sätter alltid på mig min vänstra strumpa före den högra. Min mage är regelbunden och tvingar mig till toan direkt efter att jag hämtat in morgontidningen.

Jag går alltid och lägger mig kl 22.00. Det spelar ingen roll om det är helg eller vardag, jag följer alltid samma rutin. Av den anledningen har jag bara sett första timmen av många långfilmer, jag får aldrig veta hur det slutar.

Rutinerna får mig att inse att allt är tillräckligt bra. Jag behöver inga förändringar, överraskningar eller nya smaker. Sånt är enbart för missnöjda människor.

Rutiner och ritualer skapar ett fullständigt meningsfullt liv, med ordning, lugn och trygghet.

Och bäst av allt; jag behöver aldrig resa bort någonstans, utan får alltid sova i min egen säng.

Text och bild: Sven Teglund

15/5 Bergnäbron 7.41

4.3c. Måttlig vind från sydväst. Halvklart till mulet. Moln på olika höjd. Mest moln i norr och söder. Mycket goda siktförhållanden

Observation och foto: Johan Lodin

Jaget, vädret och betraktandet

Redan som liten var jag en betraktare. Jag kunde stå långa stunder vid fönstret för att invänta den första snön som skulle komma. Jag gladdes åt snöflingorna som dansade ner för att ögonblicket senare bli varse deras utplåning mot den blöta asfalten. Jag fick del av nuets rus och livets förgänglighet.

Som vuxen har jag upptäckt att jag i betraktandet söker skönheten och rörelsen i allt omkring mig. Skönheten står att finna på de mest besynnerliga platser.

Som betraktare ser jag mig och världen med nuets blick både framlänges och baklänges. Jag får referenspunkter via bilder, ljud och lukt till historia och framtid.

Just vädret står ofta i centrum för mitt betraktande. Kanske just därför det är så svårt att tolka och den utmaning som finns i detta. Vädret pågår och påverkar oss människor. Vi måste rätta oss in oss inför dess nycker varken vi vill det eller inte.

I denna lilla text- och bildodyssé har jag valt att fånga 44 ögonblick i Luleå tiden mellan vinter- och sommarsolstånd december 2005 till juni 2006. Korta väderobservationer från min morgoncykeltur över Bergnäbron och bilder utanför min arbetsplats vid lunchtid.

Detta halvår var väderleksmässigt oftast lugnt. Det blev en utmaning att se alla små nyanser av förändring som trots allt hela tiden skedde. Just i detta ligger en del av livets skönhet ^ att se förändringarna och världen omkring oss med ständigt nya ögon.

Johan Lodin

Johan Lodins utställning hängdes den 21 januari 2007 i biblioteket i Svartbygården. Den har rönt ett stort intresse och avlöstes av Ingelas utställning i slutet av mars.

I bilden ovan samtalar Johan med Dan Lindgren om sitt mödosamma arbete med observationer och med sammanställning av utställningen.

Bilden till höger visar den sittande och fokuserande Sven Teglund och betraktaren Johan Lodin.

Foto: Roger Sandberg

Nybyggaren i Lappmotjärn

”Det var kanske så här det såg ut någon gång i början av 1800-talet. Då min mammas farfars morfar Nils Larsson gav sig ut i de stora Skogarna öster om Harads och fann den vackra sjön Lappmotjärn. Där han och hans fru Britta Marie (född Nilsdotter) slog ner sina bopålar. De brukade marken, jagade och fiskade, levde och fostrade sina barn här.”

Så inleder Ingela Ögren Weinmar sin presentationen och dokumentation av den gamla ödegården i Lappmotjärn. I Svartbyns bibliotek visar hon, från slutet av mars, sina svartvita bilder från gården. Interiörer som visar att tiden stått stilla och exteriörer med gamla byggnadsdelar, redskap och bruksföremål som sargats av väder, vind och tidens tand.

Utställningen har inspirerat medlemmar i Bild i Byn att planera en utflykt till Lappmotjärn nu i vår. Ingela kommer att vara vår ciceron.

Fotograf: Ingela Ögren Weinmar